

31980R3513

L 368/63

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

31.12.1980

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3513/80**z dnia 23 grudnia 1980 r.**

**wprowadzające w stosunku do państw, które podpisały Umowę z Kartageny (Grupa Andyjska),
odstępstwo od art. 1, 6 i 12 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3510/80 z dnia 23 grudnia
1980 r. w sprawie definicji pojęcia produktów pochodzących do celów stosowania preferencji
taryfowych przyznanych przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą w odniesieniu do niektórych
produktów z krajów rozwijających się**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

do celów wykonania przepisów dotyczących preferencji taryfowych przyznawanych przez Wspólnotę dla niektórych produktów pochodzących z krajów rozwijających się, reguły pochodzenia ustanowiono rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3510/80 ⁽¹⁾, zwanym „rozporządzeniem podstawowym” dotyczącym warunków, w których produkty te otrzymują status produktów pochodzących oraz tryb potwierdzenia i weryfikacji ich statusu;

zgodnie z Umową z Kartageny (Grupa Andyjska) ustanowiono bliską współpracę gospodarczą między Boliwią, Kolumbią, Ekwadorem, Peru a Wenezuelą (zwanymi dalej państwami Grupy Andyjskiej); przepisy dotyczące nabycia statusu produktów pochodzących, ustanowione w art. 1 rozporządzenia podstawowego mogą, z niezbędnymi dostosowaniami, pomóc w ułatwieniu tej współpracy i zachęcić do wykorzystania w jednym z państw Grupy Andyjskiej produktów pochodzących z innego państwa Grupy Andyjskiej; wymienione przepisy powinny zostać odpowiednio zmienione oraz powinny zostać ustanowione specjalne reguły dotyczące trybu potwierdzenia i weryfikacji statusu produktów pochodzących; w tym celu niezbędne jest zapewnienie, aby wnioski o weryfikację były scentralizowane we wspólnym organie administracyjnym wymienionej wcześniej Grupy;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Pochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nie naruszając przepisów art. 1 rozporządzenia podstawowego, za produkty pochodzące z Boliwii, Kolumbii, Ekwadoru, Peru

lub Wenezueli (zwanymi dalej państwami Grupy Andyjskiej), uznawane są również te produkty, które zgodnie z tymi przepisami otrzymały w jednym z tych państw status produktów pochodzących i które po wywiezieniu z tego państwa nie zostały poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w jakimkolwiek innym państwie Grupy Andyjskiej lub które nie zostały poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w żadnym innym państwie, które przyznaje im na mocy wspomnianych przepisów status produktów pochodzących z tego innego państwa, pod warunkiem że:

a) w procesie obróbki lub przetworzenia używano jedynie produktów pochodzących z państwa Grupy Andyjskiej;

b) w przypadku gdy norma procentowa ogranicza, w wykazach A i B określonych w art. 3 wymienionego wyżej rozporządzenia, proporcję wartości produktów niepochodzących, które mogą zostać włączone w niektórych okolicznościach, wartość dodana została uzyskana w każdym z tych państw zgodnie z wymienioną normą procentową oraz z innymi regułami zawartymi w wymienionych wykazach, bez możliwości przenoszenia z jednego państwa do drugiego.

2. Do celów ust. 1 lit. a) fakt, iż produkty inne niż w nim określone zostały użyte w proporcji nieprzekraczającej 5 % wartości produktów uzyskiwanych i przywożonych do Wspólnoty nie ma wpływu na określenie pochodzenia tychże produktów, pod warunkiem że tak wykorzystane produkty nie spowodują u tychże produktów utraty statusu produktów pochodzących z państwa Grupy Andyjskiej, z którego zostały one pierwotnie wywiezione, przyjmując, że wykorzystane produkty zostały włączone w tym właśnie państwie.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 lit. b) żaden produkt niepochodzący nie może zostać włączony, jeśli nie zostanie poddany obróbce lub przetworzeniu w sposób określony w art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Nie naruszając przepisów ust. 1 i o ile wszystkie warunki ustanowione w niniejszym ustępie są spełnione, produkty uzyskane nie są nadal uważane za produkty pochodzące z pierwszego kraju

⁽¹⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1980, str. 1.

Grupy Andyjskiej wywozu, jeśli wartość produktów poddawanych obróbce lub przetwarzaniu w tymże państwie przedstawia najwyższy procent wartości produktów uzyskanych. W innym przypadku produkty te są uznawane za pochodzące z państwa Grupy Andyjskiej, w przypadku gdy wartość dodana stanowi najwyższy procent ich wartości.

Artykuł 2

1. Do celów wykonania przepisów art. 1 stosuje się przepisy art. 4 rozporządzenia podstawowego.

2. W art. 1 ust. 1 lit. b) i ust. 4 „wartość dodana” oznacza różnicę między ceną loco zakład uzyskanych towarów, zmniejszoną o zwroty podatków wewnętrznych z tytułu wywozu z danego państwa, a wartością celną wszystkich towarów przywożonych do tego państwa, poddanych obróbce lub przetworzeniu w tym państwie.

Artykuł 3

1. Do celów art. 1 potwierdzenia statusu produktu pochodzącego w rozumieniu art. 1 rozporządzenia podstawowego, w przypadku produktów uzyskanych w jednym z państw Grupy Andyjskiej i wywiezionych do innego państwa Grupy Andyjskiej jest ustalane poprzez wydanie świadectwa pochodzenia formularz A, którego wzór podany jest w Załączniku do rozporządzenia podstawowego. Świadectwo to jest wydawane przez władze rządowe państwa wywozu właściwe do wydawania świadectw pochodzenia do celów rozporządzenia podstawowego.

2. Do celów art. 1 potwierdzenie statusu produktów pochodzących, w rozumieniu tego artykułu, w odniesieniu do produktów, które pozostały wyłącznie w jednym z państw Grupy Andyjskiej lub nie zostały poddane jakimkolwiek procesowi przetworzenia innemu niż w sposób określony w niniejszym artykule i które wywieziono z tego państwa do innego państwa Grupy Andyjskiej, jest ustalane poprzez wydanie świadectwa określonego w ust. 1, wydanego, jak przewidziano w tym ustępie, na podstawie wydanych wcześniej świadectw pochodzenia formularz A.

Artykuł 4

Nie naruszając przepisów art. 6 rozporządzenia podstawowego, produkty wymienione w art. 1 korzystają, po przywozie do Wspólnoty, z przepisów dotyczących preferencji taryfowych, określonych w niniejszym artykule, na podstawie świadectwa pochodzenia formularz A, wydanego w oparciu o świadectwa pochodzenia formularz A, które wydane zostały poprzednio przez władze państwa Grupy Andyjskiej, z którego produkty są wywożone do Wspólnoty.

Artykuł 5

Świadectwa określone w art. 3 i 4 muszą zawierać:

— w rubryce 4 „do użytku służbowego” nazwę państwa Grupy Andyjskiej, z którego pochodzą towary wraz z jednym z następujących wyrażeń:

„ CUMUL GROUPE ANDIN”,

CUMULATION ANDEAN GROUP”

— w rubryce 12 „Oświadczenie eksportera” oświadczenie stwierdzające, że produkty spełniają warunki pochodzenia wymagane przez ogólny system preferencji dla wywozu do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

Artykuł 6

1. Przepisy wyżej wymienionych art. 1–5 stosuje się jedynie do chwili, gdy zasady regulujące handel, w kontekście niniejszego rozporządzenia, między każdym z wyżej wymienionych państw są identyczne z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu podstawowym oraz w niniejszym rozporządzeniu.

2. Ponadto każde państwo Grupy Andyjskiej zobowiązuje się wobec Komisji Wspólnot Europejskich, iż poprzez „ Junta del Acuerdo de Cartagena” (zwaną dalej „juntą”) będzie stosować się lub zapewni zgodność z zasadami dotyczącymi przygotowywania i wydawania świadectw pochodzenia formularz A oraz do zasad dotyczących współpracy administracyjnej zawartych w poniższych art. 7 i 8.

Artykuł 7

1. Potwierdzenia z mocą wsteczną świadectw formularz A, wymienionych w art. 3, przeprowadza się wyrywkowo lub w każdym przypadku, gdy władze któregośkolwiek z państw Grupy Andyjskiej, określonych w niniejszym artykule, w przypadku gdy produkty pozostawały w tym państwie przed ich powrotnym wywozem lub też zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w sposób określony w art. 1, mają uzasadnione wątpliwości dotyczące autentyczności dokumentu lub ścisłości informacji dotyczących prawdziwego pochodzenia danych produktów.

2. Do celów stosowania przepisów ust. 1 władze określone w tym ustępie przesyłają świadectwo pochodzenia formularz A do junty, zaznaczając, w odpowiednim przypadku, powody, dla których jego forma lub treść mają zostać sprawdzone. Władze te przesyłają wszelkie dostępne im informacje, które świadczą o tym, że dane szczegółowe określonego świadectwa są nieścisłe.

Artykuł 8

1. Potwierdzenia z mocą wsteczną świadectw formularz A wymienione w art. 4 przeprowadza się w warunkach określonych w art. 12 rozporządzenia podstawowego. Jednakże w drodze odstępstwa od przepisów ust. 2 niniejszego artykułu odpowiednie organy celne we Wspólnocie zwracają świadectwo pochodzenia formularz A do junty.

2. Państwa Grupy Andyjskiej przekazują Komisji adres junty. Komisja przekazuje niniejszą informację organom celnym Państw Członkowskich.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 1980 r.

Artykuł 9

Nota wyjaśniająca załączona do niniejszego rozporządzenia stanowi jego integralną część.

Artykuł 10

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1981 r.

W imieniu Komisji

Étienne DAVIGNON

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Nota wyjaśniająca do art. 1

Do celów art. 1 ust. 1 lit. b) norma procentowa musi być zachowana, z uwagi na uzyskaną wartość dodaną, w odniesieniu do przepisów zawartych w wykazach A i B, określonych w art. 3 rozporządzenia podstawowego. W przypadku gdy produkty uzyskane pojawią się w wykazie A, norma procentowa zawiera wówczas kryterium dodatkowe w stosunku do zmiany pozycji taryfowej dla każdego użytego produktu nie pochodzącego.
